

V textu je přímo řečeno: „Báseň, to jsou volné, surreální představy, které skutečnost vyvolá v podvědomí básníka, víte? Takové ty zrakové a sluchové asociace.“

OTÁZKA 6: ROZHOVOR

1 BOD

Vysvětlíte vlastními slovy, co měl v textu na mysli dotyčný částí verše: „Proč, dívko, proč se červenáš?“

Procvičované dovednosti: zpracování informací – interpretace textu

Náročnost: 3

Zdůvodnění: Otázka vyžaduje vyhledání informace v textu, interpretaci textu a samostatné vytvoření odpovědi.

Úplná odpověď:

Červenání básníkovi připomíná červánky. Z úvodu výchozího textu víme, že auto přejelo žebračku ve čtyři hodiny ráno, nejspíše v době východu slunce (vzhledem k tomu, že se jedná o červenec, je pravděpodobné, že slunce mohlo vycházet kolem čtvrté hodiny ranní).

Příklady úplných odpovědí:

- Červenání – červánky – doba východu slunce.
- Červenání připomíná červánky, tedy východ nebo západ slunce. Z výchozího textu ale víme, že nehoda se stala ve čtyři hodiny ráno, proto se jednalo o východ slunce.
- Červánky.

OTÁZKA 7: ROZHOVOR

1 BOD

„Labutí šije“ označuje číslo dva. Co nejspíše označuje (dle výchozího textu) slovo „ňadra“?

A Ženu s bujným poprsím.

B Číslo 3.

C Číslo 5.

D Pachatele.

Procvičované dovednosti: zpracování informací – celkové porozumění textu

Náročnost: 2

Zdůvodnění: Otázka vyžaduje porozumět vnitřním vztahům, vyložit význam dílčí části textu, ačkoliv informace není v textu uvedena, je potřeba vyvodit závěr.

Úplná odpověď:

B Číslo 3.

Číslo 3, jelikož labutí šije básníkovi připomíná číslo 2, je zde předpoklad, že se bude opět jednat o číslo. Pomoci by měla také ilustrace, která je součástí výchozího textu. Ilustrace ženských ňader napovídá, že se bude jednat o číslo 3.

OTÁZKA 8: ROZHOVOR

1 BOD

Který z následujících úryvků předchází výchozímu textu?

A „Vy to nechápete, pane doktore? No to já vám to hodně rychle to vysvětlím. To se mělo tak...“

„Počkejte, počkejte. Jen si hezky sedněte a začněte mi pomalu, zdůrazňuji pomalu, vysvětlovat, jak tomu mám rozumět,“ promluví s klidem dr. Mejzlík.

B „To nic není. Ale jestli chcete, já vám to přečtu.“ Načež vykuliv nadšeně oči a zpěvavě protahuje dlouhé slabiky recitoval: „marš tmavých domů ráz dva zastavit stát/ úsvit na mandolínu hrá/ proč dívko proč se červenáš/ pojedem vozem 120 HP na konec světa nebo do Singapore/ zastavte zastavte vůz letí/ naše veliká láska v prachu leží/ dívka zlomený květ/ labutí šije ňadra buben a činely/ proč tolik pláču“

„A to je celé,“ prohlásil Jaroslav Nerad.

C „Mohli byste mi říci, jaké to bylo auto? Zda bylo otevřené, nebo zavřené, jaké barvy, kdo v něm seděl, jaké mělo číslo?“

* usilovně přemýšlel. „To nevím,“ řekl, „já jsem si toho nevšiml.“

„Nevzpomínáte si na žádnou podrobnost?“ naléhal Mejzlík.

„Kdepak,“ děl * upřímně. „Víte, já nedávám vůbec na podrobnosti pozor.“

„Tak prosím vás,“ spustil dr. Mejzlík ironicky, „co jste tedy vůbec pozoroval?“

D „Tak prosím vás,“ spustil dr. Mejzlík ironicky, „co jste tedy vůbec pozoroval?“

„Tu celou náladu, tu opuštěnou ulici... takovou dlouhou... za úsvitu... a jak tam ta ženská zůstala ležet...“ Najednou vyskočil. „Počkej, doktore, vždyť já jsem o tom něco napsal, když jsem přišel domů!“ Hrabal se ve všech kapsách a vytahal množství obálek, účtů a jiných takových hadrů. Vytáhl obálku.

„Ukažte mi to,“ řekl dr. Mejzlík shovívavě.